

Det hårde sted (mit handicap)

Kan du høre havets musik, idet går ind og ud?

Kan du høre havets sang til dig?

*Ved en bølge, hilser det dig, mig mens jeg
sidder på en stor sten.*

Jeg, da jeg sidder på en sten.

*Havet omkring mig holder mig med selskab. De er kun kærlighed, der
skyller ind over me.*

Min bekymring vaskes af mig.

Min klippe er ligesom en seng mens bølgerne luller mig i søvn.

Kun hjertes er ligesom havet Tamara, Andrew og Paul.

Kun de personer, som kender min dybt inde.

Ligesom en safir, der ligger dybt inde.

*Min seng er som en båd, når jeg føler sengen rækker sammen med havet,
der gør drømmen forevigt.*

Lad havet vaske smerten væk, så ingen kan se Downs syndromet i mig.

I genspejlingen af mig, jeg ser den ikke særlig kønne pige (plain Jane).

Solnedgangen skinner i mine øjne, og daggry kalder på mit hjerte.

Solnedgangen bliver til stjerner og vokslys er tændt.

*Dvælende ild ligger inde i os ligesom solnedgangen blussende i vores
hjerter.*

Magien er i vokslysets lys. Stjernerne funkler i min øjne.

Magien sender gnister til Tamaras, Andrews og Pauls øjne.

Vi har en forbindelse og de ser mig, før mit handicap.

Den salte brise hvirvler omkring mig ligesom havet.

Havet er mit hjem, mens mit sind driver væk hen til

hvor havfruerne bor.

Kari-Ann Messenger er en unge dame fra Adelaide

*Se Med tilladelse fra <http://sa.uca.org.au/disability-ministry/newsletter/>
og Disability-News-Vol-5-Issue-2*